

Hidrografia, flora, fauna și tipul solurilor de la nivelul unității administrativ-teritoriale

I. Hidrografia comunei Corbu este reprezentată, după caz, de următoarele râuri, lacuri, pâraie, etc.

Comuna Corbu, județul Harghita prezintă o rețea hidrografică densă, cu numeroase izvoare, din care unele minerale (Izvorul Comarnic, Izvorul Branea, Izvorul Laurențiu), ape subterane și râul Bistricioara cu afluenții lui (Vinul Mare, Valea Seacă, Valea Corbului, Barasău, Asod, Argintăria Satului, Pârâul Savului) cu debitele variabile, ape repezi cu numeroase praguri, repezișuri și chei.

Râuri

Râul Bistricioara, cu o lungime de 16,82 km pe teritoriul comunei Corbu

Pâraie

Vinul Mare

Valea Seacă

Valea Corbului

Barasău

Asod

Argintăria Satului

Pârâul Savului

Cupelor

Ciungi

Lăbontenilor

II. Flora comunei Corbu este reprezentată, în principal, de următoarele specii de plante:

Factorii care influențează răspandirea vegetației în zona comunei Corbu sunt determinați de condițiile climaterice, alcătuirea geologică, altitudinea și orientarea reliefului precum și de activitatea omului. În această zonă se întâlnesc asociații vegetale din zona cea mai joasă, luncă, până la formațiunile etajelor subalpine.

Astfel, după ce paraiele părăsesc bolovănișurile și pietrișurile, în luncile de vărsare se dezvoltă o vegetație caracteristică zonelor umede formată din iarba vântului, podbalul, rogozul, limbarnița, iarba câmpului, însoțite de arbori de arin, răchită albă și salcie.

Mai sus, pajiștile oferă un amestec de iarba vântului, păius, pieptanariță, trifoi alb, trifoi roșu, ciuboțica cucului, întrerupte din loc în loc de arbuști de alun și mesteacăn.

La altitudini superioare, cuprinse între 600- 1100 m, vegetația naturală cuprinde subetajul pădurilor de amestec mijlociu de fag, fag și brad, iar pe lângă acestea se mai întâlnește paltinul și arțarul.

Etajul pădurilor de conifere se extinde în altitudini de peste 1200 la 1500 m, și cuprinde pădurile boreale de molid, brad și pin silvestru.

Printre coniferele obișnuite se întâlnește și o specie rară, tisa, cu un lemn foarte prețios. O altă specie rară de arbori este laricea, cunoscută sub numele popular „zada”.

Vegetația etajului subalpin, la altitudini de peste 1700 m, începe să se contureze odată cu apariția moldișurilor și este formată din jnepeni, ienupar, tufiș de afin și merișor.

III. Fauna care trăiește pe teritoriul comunei Corbu este reprezentată, în principal, de următoarele specii:

Bogăția și varietatea formelor de vegetație naturală, condițiile climaterice și de mediu, corelate și cu factorul uman, au condus la dezvoltarea unei faune bogate.

În unitatea geobotanică destul de complexă a pădurilor amestecate de fag, brad, molid, pin și pajiștile întinse se întâlnesc fauna cea mai bogată reprezentată de urs, cerb, căprioară, mistreț, lup, vulpe, ras, jder, veveriță.

Clasa păsărilor are o pondere importantă în fauna regiunii, acoperind arealurile de la fundurile văilor până la culmile cele mai înalte.

În pășuni, fânețe și pe văi sunt prezente vrabia de câmp, codobatura albă, pupăza, lăstarul și rândunica. Mai sus, întâlnim cinteza, forfecuța, gaița, mierla, iar în pădurile de fag și molid întâlnim pițigoii de brădet, ciocănitorea, cucul și porumbelul de scorbur iar dintre păsările protejate, cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și iernuca. De asemenea apar răpitoarele de zi și de noapte, cum ar fi uliul porumbar, șorecarul comun, huhurezul sau bufnita.